Асад ибн Солҳаб қиссаси

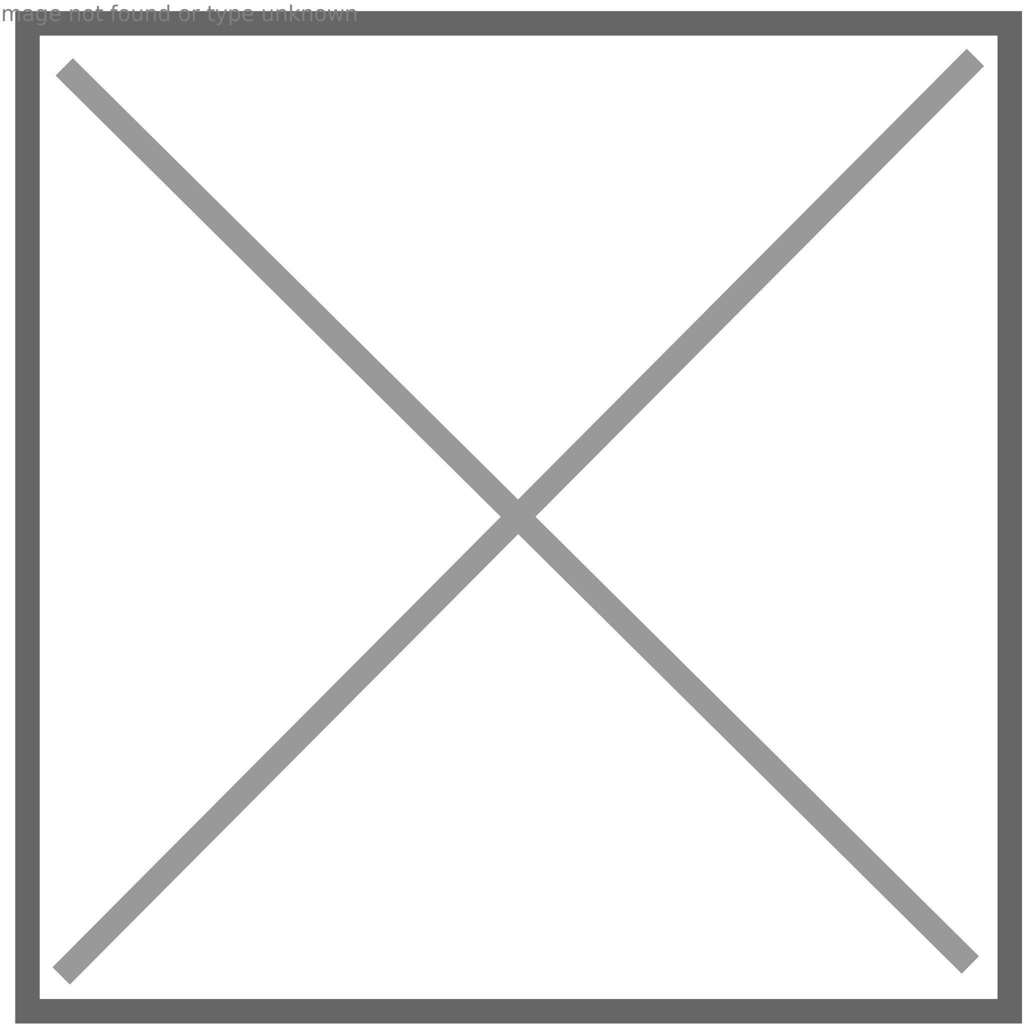

11:00 / 14.02.2019 3322

Абдурроҳман ибн Мусъаб айтади: “Куфада бир киши бор эди. Унинг исми Асад ибн Солҳаб бўлиб, обидлардан эди. Бир куни у Фурот дарёси бўйида турганида, ўша ердаги бир кишининг

إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ٧٤

“Албатта, жиноятчилар жаҳаннам азобида абадий қолурлар”.

لَا يُفَتَّرُ عَنۡهُمۡ وَهُمۡ فِيهِ مُبۡلِسُونَ ٧٥

“У улардан енгиллатилмас ва улар у (азоб)**да ноумид ҳолда қолурлар”** (Зухруф сураси, 74–75-оятлар). (Яъни, азоб аҳли жаҳаннамдан

ҳеч енгиллатилмайди. Улар ўша азоб ичида ноумид бўлган ҳолларида абадий қолиб кетадилар) деб тиловат қилганини эшитидию, сувга йиқилиб, вафот этди. Аллоҳ раҳматига олсин!”